

نگاه بومی و اقلیمی در اشعار اخوان ثالث

آمنه عنابستانی

دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد رشته ی زبان و ادبیات فارسی ، دانشگاه پیام نور - واحد لوسانات

چکیده

نگاه بومی و اقلیمی در اشعار اخوان ثالث، عنوان کلی این مقاله است که به دلیل حجم بالای اشعار این شاعر معاصر تنها به بررسی این موضوع در دو مجموعه ی زمستان و ارغنون به طور خاص پرداخته شده است. این اصطلاح در واقع تأثیرات محیط زندگی و اقلیم شاعران در شعرشان را بازگو می کند. هر شاعری به فراخور طبیعت و محیطی که در آن پرورش یافته، تصاویری را در اشعارش می آفریند که ویژه همان محیط است و در واقع این به تجربه شخصی شاعران از محیط زندگیشان برمی گردد. انعکاس تجربه شخصی شاعران در شعر، ره آورد اندیشه و ابتکار نیما یوشیج بود که پس از او در بین پیروانش از جمله اخوان ثالث و ابتهاج به طور گسترده ای تجلی یافت. بازگشت به طبیعت در شعر معاصر بازگشت به خویشتن است که یادآور تعامل و همزیستی انسان با طبیعت است. این پژوهش به روش مطالعه کتابخانه ای انجام گرفته و در پی پاسخ به این پرسش است که مهدی اخوان ثالث تا چه اندازه ای توانسته بوم و اقلیم به طور کلی و اقلیم خراسان به طور ویژه را در اشعارش منعکس کند؟ برای رسیدن به نتیجه بهتر و مطلوب تر این موضوع در دو مجموعه شعرهای کلاسیک-ارغنون- و شعرهای نو-زمستان- این شاعر بررسی خواهد شد.

واژگان کلیدی: نگاه بومی و اقلیمی - مهدی اخوان ثالث - شعر معاصر - محیط زندگی